

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP. A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hétre...
Hirdetési díj...
Hirdetési díj...
Hirdetési díj...

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve...
Egyes szám 5 kr.

Előfizetési helyben:
Tudósítók...
Tudósítók...
Tudósítók...

Nők mint orvosok.

Trefort miniszter ur szeretet iparról, közlekedésről, közegészségről és más tárgyakról beszélni és népszerűségeit hajhászni. Sokkal jobban cselekednék, ha tárczája számos ügyeiről elmélkednék, abban irányt képviselne kapkodás helyett, és a közoktatás javításának módjait tenné népszerűvé.

A nőket elszoritani törekszik természetesen hivatásuktól: a gyermekek tanításától, újabb rendelkezései, a helyett, hogy számukra a középiskolák alsó két osztályát is megnyitná, hol a nők az apró és gyöngéd bánásmódot igénylő gyermekeket cselserden taníthatnák. A tanítóújk elszaporodásából nem a következők humánus logikával, hogy kiképzésüket gátolni kell, hanem hogy számukra nagyobb tért nyitni a népoktatásnál és új tért mutatni ki, melyen tanulásukat érvényesíthetik.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA

Mialatt künn sirdogáltak, Segedelmet nem találtak, Pedig váltig tanakodtak, Egymás ellen vadaskodtak; Aztán mondtak gyász beszédet...
MÁS VILÁGON.
Mialatt künn sirdogáltak, Segedelmet nem találtak, Pedig váltig tanakodtak, Egymás ellen vadaskodtak; Aztán mondtak gyász beszédet...
S míg zengett a siri ének: Öngyilkos nő tárczában Én e néhány sort találtam.

szony nem tökéletes egészséges, 4 pedig a kilenczöböt beteg. A nők egyik erénye az egészség, mondja egy angol író. S igaz van, mert egészséges nőktől származnak egészséges nemzedékek, egészséges nővel lehet a házasság boldog, egészséges nőnek van egészséges kedélye és munkássága. Beteges asszony folytonos aggodalom, szomorúság, hanyagság és költségek.

A gyengén javadalmazott körorvosi állomásokból, melyekre nincs elég pályázó, a kisebb igényű nők igen jól és cselserden elfoglalhatnának egy jelentékeny hányadot.

Constans.

Szél sikoltoz... amott pedig Söhaj, egbe emelkedik...
Én pedig csak szállok, szállok, Meg se látom a világot...
Hajnalodik, hajnalodik! A nap már kiöltözködik! Arany haját fésülgeti, A világot ebresztgeti.

Politika hírek. Rudolf trónörökös tegnap ünnepelte meg születésének 30-ik évfordulóját, s ez alkalommal a „Nemzet” abban keresi a trónörökös magyar rokonszenveinek főbizonyítékát, hogy a trónörökös ur, nemzetünk iránti szeretet, törekvései iránti rokonszenvét kimutató, megjelent az erdélyi közm. egyet. bajján. — C r i s p i olasz kormányelnök Friedrichshubébe utazott. — A portugal királyi pár csütörtökön fővárosunkba fog érkezni. — A szerb királyi pár valószínűleg Belgrádból távozik egy bécsi lakán. — A bajor királyi állapot igen aggasztóvá vált. — A hadsereg köréből A király Lajos portugál és algarviai királyt az 5. gyalogezred ezredes tulajdonosává nevezte ki.

Az a hír, hogy Tisza Kálmán ó Felsőgehez fog utazni, mint az idéztük felhívatalos könyvatos értesít. kombináció alapja.
Trefort Agost miniszter, ki szombaton Ischlból haza jött, most betegesen fekszik lakásán s állapotában az orvosok igyekezete dacára eddig éppenséggel nem állott be javulás; többen fölkeresték s az orvosok táncakozásban beszéltek meg a beteg helyzetét. Trefort teljes eszméletlen van, lapokat olvas; Hornig püspök is meglátogatta a beteget, hosszabban társalgott vele s Trefort maga azt az óhaját nyilatkoztatta, hogy meg akarna gyónni. Ez meg is történt. Az orvosok remélik, hogy a miniszter szervezetének sikerül a kört leküzdenie — A nagyszombati kérdésben (melyen Trefort betegesége lényegesen változtat) a közoktatásügyi miniszter s a hercegprímás között felmerült konfliktusról Tisza Kálmán miniszterelnök az augusztus 18-iki dísz-bébi alkalmával társal. és közben nyilatkozott. Egy bécsi tudósítás szerint Tisza azt mondta volna, hogy „gondoskodni fog arról, hogy a dolgok ne vigyék a végtelékig.” mig egy más tudósítás akképp reprodukálja a miniszterelnök nyilatkozatát: „gondoskodni fog róla, hogy a dolgok föl ne fújjanak.” Ebben az ügyben a Budapesti irja: „Hova jutna azonban az államhatalom, ha minden iskolai igazgatónak eszébe jutna, nem respektálni a miniszter rendelkezését, meg azon esetben is — a mi ez esetben egyáltalában nem áll — ha a miniszternek engedelmében nem lenne igaza?”

A lefolyt ünnepek a társadalmi mozgalmak napjai voltak. A főváros — a Szent István nap nemzeti ünnepének kegyelme megölése után, melyben az egyházi ténykedést az ország hercegszolgáma vezette — a közönységnak áldozott, s a József városi néppünnepe nemcsak a tömeges részvételével, hanem lefolyásának sikerénél fogva is méltó kiegyensúlyozott része volt a nagy társadalmi akciónak, melyet a nyomor onyhitására ez év tavaszán megindítottak. — Lefolytak a lefolyások. Mindezekről bő tudósítást közlünk az erre hivatott fővárosi közlönyök. A magyarországnak fényes ünnepeit ülték az alatt Erdély egyik, nagy részben nem magyar ajku, határmenti városában: Brassóban. Az E. M. K. E. tartotta itt évi közgyűlést, az az egyesület, mely céljával tüzte ki, hogy társadalmi uton, a cultura békes fegyverével megvédje a magyarságot, a magyar nemzet nyelvet és megszilárdítsa a magyar állam eszméjét. Hogy rövid fennállása alatt mily sikeresen működött az E. M. K. E., annak bizonyosságul szolgálhat már magában véve az is, hogy Brassóban, mely gyakra volt a nemzetiségi igazgatások egyik gyopontja, ily hazafias ünnepegyetemen a magyar közművelődési egyesületnek, de dicseretére válik különösen Brassó intelligens és hazafias közönségének. Az E. M. K. E. békes harca a józan elemek körében ellenségeket nem teremhet; mert jól mondotta ma a brassói főispán, hogy „a magyar nemzet mindig szivesen öli le a keblére azokat, kik önként jelentkeznek, de — erőszakkal hódítani nem akar.” S ha a megkezdett harcot kitartóan folytatják, egy elkövetkezhetik az idő, melyben Erdély nem-magyar ajku lakosai be fogják látni, hogy ez a mozgalom, mely a magyar cultura áldásaiban akarja őket részesíteni, nem idegen az ő jobb érzelmeikkel s nem ellenséges az ő igazi érdekeikkel szemben. A társadalmi mozgalmak egész sora van az idő szerint meg később. A természettudósok vándorgyűlése, a magyar intelligencia egyik legregibb intézménye, e héten kezdi munkáját; a felvidéki magyar közművelődési egyesület közgyűlése is e hétre van kitűzve. Nevezetesen, hogy a felhívatalos „Nemzet” szerint „annak jele mind ez, hogy a magyar társadalom tesz, küzd, dolgozik, s a kik mind ennek dacára a közönség elhatárolását látják, csak astárulják el, hogy ez a minden tere kiható nemzeti munka előttük közönyös.” A rendez, a sokott évi közgyűlések ezek, a melyek a nyomasztó politikai viszonyok nélkül bizonyára meg élnek, még erdeménydusabban leannak! — A közgyűlésekkel járó hiúság is nyom a latba.

Hogy itt tudom, békességem!

Hogy itt tudom, békességem!
A gyilkos elmarad tőlem,
Tündér asszony lett belőlem.
Perczek mulnak, perczek telnek,
Ott állok a kapu mellett.
A küszöböz mi szöveget?
Tovább mért is nem sietek?
A világra visszanezlek,
Csupa boldogságot érzek.
Szeretem azt, amit látok
S érzem — mindent megbocsátok!
Szeretném vigasztalogni,
Kik eljöttek — siratgatni,
Azt hiszem, hogy a világban,
A gyűlölség por-honában,
Gyilkos öl meg nem sebzett,
Testemből vér nem serkedett,
Adáz ellen nyomról nyomra,
Vesztemre nem is tört volna!
Semmi sem fáj, semmi sem bán,
Múló álmokép a világ!
Mintha súlyos, rideg álom
Borongana a világom
S ha jó a vég — bármi szörnyű —
Akkor lesz csak minden könnyű!

Advertisement for 'RIGIT' and 'SELTERS' featuring various products and services. Includes text like 'VÓVIZ' and 'GYÓGY-FÜRDŐ'.

A külpolitikai viszonyok terén az utóbbi napokban teljes szélesedé állott be. A pétervári császártalálkozás tulajdonképeni eredménye úgy látszik csak a három szövetséges nagyhatalom külügyminisztereinek találkozása után fog egy vagy más irányban nyilvánulni. Crispi már utban van Németország felé. Ott egyelőre érdekel várják, minő hatást gyakorol a német felhivatalos sajtónak támadó fellépése Oroszországgal szemben az ottani sajtóra, mely a császártalálkozás előtt egyenesen kimondta, hogy Oroszország csak azon áron hajlandó Németországgal igazi barátságban élni, ha Ausztria-Magyarország érdekeinek rovására alkuszik meg vele. A német felhivatalos sajtó a tekintetben legalább határozottsággal adta tudatára Oroszországnak, hogy Németország nagyobb súlyt fektet szövetségeseire, mint Oroszország érdekeinek előmozdítására. Ily körülmények között mindinkább tért nyer azon felfogás, hogy a német császár pétervári utazása egyenesen azon jelentőséggel bír, a mi különben nem becslhető kevése erkölcsi hatása tekintetében, hogy ezzel a császár a maga elhatározását a béke fenntartása érdekében a leghatározottabban dokumentálta, de egyúttal eloszlatt a csári udvarnál minden kételyt, ha lett volna, aziránt, hogy a német külpolitika azon iránytól, melyet eddig követett, eltérni nem hajlandó. Fokozottabb jelentőséggel bírnak ezzel szemben ama hírek, melyek Franciaországól érkeznek Boulanger tábornoknak tényleg sikerült megválasztatnia magát mindenütt, a hol fellépett. A tábornok e diadala kétség kívül nagy hatással lesz a francia viszonyokra s ama zavargások, melyek a választás alatt történtek s melyeket csak katonaság közbelépésével lehetett elnyomni, valamint a Párisból jelentett izgalom, eléggé mutatják, hogy Franciaországban oly tényezők kezdenek uralomra jutni, melyek hatása előre még csak megközelítőleg sem mérlegelhető.

Az alban verbósszu. A Balkán-félsziget népeinél, különösen az albánoknál még mindig nagyon el van terjedve a verbósszu, mely tudvaleg abban áll, hogy gyilkosság esetén a meggyilkoltak hozzátartozói közül valaki bosszút áll a gyilkoson vagy családján. Mint most az albániai Szkutarióból írják, a török kormány szigorú intézkedéseket léptetett életbe e barbár szokás megszüntetésére. Kimondta ugyanis, hogy ezentúl a verbósszu minden esetben harmincezer piaster bírságot kell fizetni, még pedig, ha a tettes nincs oly módban, hogy ezt az összeget megfizesse, akkor hozzátartozóin, vagy az illető községen vessik meg a bírságot. Mióta e rendeletet életbe léptették, csakugyan nem volt még eset a verbósszura.

A városatyák.

Debreczen aug. 21. A közszellem hanyatlásáról írt a napokban eles cikket a kormány német nyelvű felhivatalos lapja és sőt, de igaz képet festett arról, melynyire hanyatlott az általános érdeklődés az ország belügyei iránt. Drasztikusabban — ugymond — nem tűnhetnek ez ki, mint ama körülmény által, hogy még a szárazság e napjaiban is, mikor a torok kiszárad a szomjúságtól és sóváran vágyakozik egy kis politikai felfrisülés után, az egész sajtó visszaretten a tisztán belügyi kérdések bolygatásához, mint a mocsár vizetől. Egy tulkapásban tetszelő igazgatónak be kell vernie az állam ablakait, egy püspöknek kell paktálnia Oroszországgal, vagy egy lóvésnek kell eldördülnie, mely a közigazgatási nyomorunk fölött terjedő gözkört egy pillanatra szétoszlatja, hogy

E határnál jó ám lenni! Egy lóvés csak, egy mozdulat, És a lélek terhén túl ad! Itt vagy, Isten közelébe, Gyilkosom, lépj édenébe!

S míg kezem kezébe tettem, Égi karba keveredtem; Könnyű, fénylő égi nép... Es búvós dalt zsongva-bongva, Körülünk le-fel csapongva, Zengi boldog énekét: Oh! nevéssd, ha boldogságod, Elmossák lenn könnyeid... A kibekítő, az áldott, A nyugalmas, szebb világot Emberek nem sejtetik! Itt kezdődik csak az élet, Odalenn csak átmenet, Szív hijába lángolt, vértzett, Öröm és bú — földi érzet, Nem ösmerik az egiek! Bűn s bűnöknek büntetése, Győzelmet váró érety, Erthetetlen ide fent... csak Bujdosó szél, cselcsap illat, Muló földi eremény. Fussd csak át, a vagy futásod A rögön már nem bírod: Csak kopogtass, feltalárod Egy lóvéssel jobb világod, Az előszobánk — sírod! A ki boltlott földi rögben, Égbe lengnek szárnyai! Itt lakunk biztos örökben, Lent forognak, szük körökben, Földi törpek árnyai! Furcsa harc vár az emberrel! De ha szétfoly életünk, Harcolók (egymást ölelve, Égi szárnyon ingva, leogva) Sebeiinken... nevéstünk!

a közvélemény organumai szinte kellellenül szövé tegyenek oly problémákat, melyek bármily kicsinyek és elenyészőek is a világpolitikai momentumaival szemben, reánk nézve mégis nagyok és jelentősek, mert a mi saját politikai világnak alkotják és képezik. És áll ez mindenképen a városi s községi közéletre is, melyben absolute véve még kisebb kérdések vannak napirenden, de ezek meg viszont nagyok és jelentősek arra a székebb-társadalomra nézve, melynek leg sajátabb világát alkotják.

Sajnos, nekünk debreczenieknek nem kell messzire menni, hogy megfigyelhessük a közszellemnek és a közügyek iránti érdeklődésnek hanyatlását. Itthon, a saját körünkben is láthatjuk azt a megdöbbentő jelenséget, hogy a közdolgok átváltoznak közönyös dolgokká, melyekre majd-majd senkinek sincs gondja. Még azoknak sem, kiket akár vagyoni helyzetük, mint virilitásuk, akár a lakosság bizalma mint választottakat a köztörvényhatóság bizottságba juttatott, minden esetre azért, hogy ott éberül őrködjenek a városi közérdekek fölött és buzgón teljesítsék polgári kötelességüket.

Szó sincs már ma erről. Az ugynevezett „városatyák“ ezt az egykor megtisztelő címet csak h i u s á g b ó l keresik, ha egyáltalában keresik, és nem kötnek hozzá semmi komoly kötelességérzetet. A városatyák is azt teszik, amit tesznek a honatyák a kormányának engedelmis táborában: beállanak egyszerű szavazó gépeknek, ami a legnyomoroságosabb szerep, de egyszerűsége a legkenyelmesebb is. Nem jár vele munka, sem gondolkodás, csak éppen az, amitől már mai napság úgy látszik, nem irtóznak: a legszégeylenesebb megálázkodás.

Elszomorító az, minő lomha és tespedt ez a mi városi közéletünk. Sehol egy eszme, mely forrongásba hozná a helyi társadalmat és annak legilletékesebb fórumát: a városi közgyűlést. A mi városi képviselőink mint unott terhet czipelik a mandátumot kellellenül és legfőjebb akkor mutatnak némi érdeklődést a „közügyek“ iránt, mikor hivatalok osztogatásáról van szó és a képviselői állásnak — habár csak sógor-koma javára is — hasznát lehet venni.

Hiszzen ha — teljesen önkényt — már csak az irnok választás siralmas szerepére tartja magát jónak a magyar városok polgára, akkor valóságos igazuk lesz az alkotmányos élet askálódó ellenségeinek, akkor szinte megértünk már a Bezirk rendszerre, melynek legalább az az előnye volt, hogy megszülte az ellentállást. Igazán, örülnünk kellene már az olyan kísérletnek, melyre hevesen reagálna a magyar társadalom, hogy visszanyerje izmainak aczélejét és el ne tespedjen végkép a mai közéletnek kétségbeesztő sivárságában.

Talán inkább elne jogával a városi polgárság, ha ezeket a jogokat fenyegetnék. — Így nem el velük egyáltalában, amint más felől nem teljesíti kötelességeit.

Am nezzünk szét a szegedi — székepületben és tapasztalmi fogjuk, hogy ott a valódi önkormányzatnak nyoma sincs többé. Kormányoznak a bár általunk választott, de nem mindig szerencsésen választott tisztviselők, akik nem tekintik többé irányadónak a városi képviselői akaratát, mert az a képviselő csak elméletben létezik. Nincsenek helyükön a városatyák a bizottságokban, ahol közvetlen és döntő befolyást lehetne gyakorolni a közügyek inté-

Mialatt künn sirdogáltak, Segedelmet nem találtak, Pedig váltig tanakodtak, Egymás ellen vádaskodtak; Aztán mondták a gyászbeszédet S míg zengett a síri ének: Öngyilkos nő tárczájában En e nehány sort találtam

Gáspár Imre.

Az élet harcza.

— Angol regény. Írta: Charles Dickens. — (Folytatás) 2.

Az évszakok a maguk csendes rendjében tovább haladtak, mint a könnyű nyári felhők tovaszállanak, s idő multán még ezen nyomokat is eltörölték; csak homályos nyomok maradtak a vidék lakosainak elméjében a történt dolgokról, melyeket borongós téli estéken meszeszerűleg beszéltek el a kandalló mellett. A hol a virágok és bogycok anyai ideig maradtak érintetlen száraikon, kertek virultak, házak épültek s gyermekek játsztak harcztot a pázsiton. A sebzett fakat már régen felhasználták tüzelőül. Az a sötét-zöld folt már nem élénkebb, mint azoknak az emléke, a kik alatta fekszenek. Az eke vas néha-néha még most hány ki durva érc darabokat, de már neheze lenne megmondani, mire használták azokat s a kik megtalálták, csodálkozva tanakodnak rajta.

Egy régi behorpadt mellvért és egy sisak oly sokáig függöttek a templom falán, hogy ugyanazon öreg felszámó ember, a ki hiába igyekezett azokat az ujonnan meszelt falról leszedni s kivinni, úgy csudálkozott rajta, mint egy gyermek. Ha a mezőn elesett ellen-ség egy pillanatra feledne, mindenik azon alakban, a mint elesett s azon a helyen, a hol elesett s oly régóta fekszik, rémes alakú,

zésére, a közvagyon kezelésére és a közjvedelmek helyes, okos, gazdaságos felhasználására. Es nincsenek helyükön a városatyák a közgyűléseken, vagy ha oda beviszi is őket itt ott egy irnokvalasztás, megcsontosodott közönységnél csak a tájékozatlanságuk nagyobb, és nehogy gondolkozni avagy tájékozódni kelljen a közügyek föl, vakon megszavaznak mindent, amit elbűk terjesztenek.

Hanem panaszkodni esjébkéltlenkedni, azt még tudnak a városatyák. Ha nem úgy kormányoz és gazdálkodik a tisztí kar, mint kellene, ami pedig nagyon sokszor meesik, akkor hangosan zugolódik és elégedetlenkedik a polgárság. De akkor sem a város közgyűlési terében ahol helye és foganatja lehetne, még csak nem is a kaszinóban, melyet szintén körül a tespedő társadalom, hanem a városháza előtt, a körben, a korcsmákban és kávéházakban, melyeken kívül sehol sincs közélet.

HELYI HIREK.

A legújabb dráma Debreczen város története még egy évben sem jeyezett fel annyi öngyilkosságot és véres drámát, mint a jelen év folyamán, s úgy látszik, — e szomorú emlékü év még folyton követeli áldozatait s nem elégzik meg egy-egy életunt, inség és nyomorúldott szerencsétlenek szörnyű halálával, hanem szedi áldozatát azon korból és osztályból is, mely előtt egy reményteljes boldog élet minden kellekével kínálkozik. Ujabbán ismét egy szép fiatal leány, szülőinek szeme fénye, ismerőseinek báványa fekszik — ma már mint a gyilkos méreg áldozata, a ravatalon. Az esetről tudósítónk a következőket írja: Kondor Lajos helybeli jó nevű kereskedő alig 17 éves leánya, Kondor Etelka, kinek vakító szépsége és hódítóan kedves szerénysége, szelid lelkülete a legszebb jövőt ígérték, s ki még a mult évben a ref. leánynevelde jeles növendéke volt, kedden délután, míg szülői a kereskedésben voltak, magára zárta az ajtót s patkánymerreggel megmérgezte magát. A cselédségnek csakhamar feltűnt e szokatlan dolog s kis idő multán, midőn a szobából nyöges hallatszott, a szomszédok segélyével rátörtek az ajtót s a szép leány szörnyen eltorzult vonásokkal ott fetrengett a kereveten. Csakhamar megérkeztek a ketségbeesett szülők is, kiknek Dr. Kerekes Lipót és Dr. Somogyi Zoltán orvosok minden kísérlete sem volt képes a szerencsétlen gyermeket, — ki félőrel kintoljes tusa után utolsó lehet, visszaadni. —

A szerencsétlenség oka, mint a vizsgálat első jelei is bizonyítják: reménytelen szerelem volt. Mar vasárnap emlegette egyik barátja előtt, hogy megmérgezi magát, s a szerencsétlen veletlen úgy hozta magával, hogy ugyanazon napon patkánymerget hoztak a kereskedésből s ezt a piuczeben helyezték el; a leányka innen kerítette meg a mérget. Két levele adott felvilágosítást a szomorú drámáról, melynek egyike szüleikhez, másika idealjához S. B. egy III. éves johallgatóhoz — kit mint kintunt, — titkon szeretett, lett intézve. A szülőkhöz intézett sorok következőleg hangzanak: „Ked-

ves szülöm! Meguntam az életemet! A fekete ruhában tömessenek el. Bocsdánat! A másik papíron, mely S. B. johallgatóhoz, egy jó módu vidéki család fiahoz, ki náluk volt teljes ellátáson, s kinek a lány szülői éppen az nap mondtak fel s ki még 3 órákor beszélt a leánykával, volt intézve, ez állott: „Bela! Én szerettem magat, én meghalok, úgy sem lehetek a magáé, ha rá ér, tegyen úgy, mint a szépségi leány.“ Jellemző, hogy mint az első kihallgatásnál kintunt, az ifju a lányka szerelméről mit sem tudott s ugyanezt kívánságára az ügy a 3-ik kerületi kapitányságtól áttétetett a kir. ügyészséghez tüzetes vizsgálat végett. A szerencsétlen leány szomorú esete, ki szüleinek jobb keze volt, a meennyiben daczára ifju korának, már is önállóan vezette a terjedelmes háztartás gondjait, kipótolhatlan bánatot okozott, halála városunk széles körében keltett váratlan és mély részvétet. A boncolás lapuk zártakor még nem történt meg.

A család gyászjelentése így hangzik: Mely fájdalommal tudatjuk feledhetetlen kedves gyermekünk, illetve testvérünknek, néhai Kondor Etelkának f. hó 21-én, életének 17-ik évében váratlanul bekövetkezett kimúlását. A korán elköltözött földi részei f. hó 23-án d. e. 10 órákor K. Andia-utca 2590-ik számú házuktól, a ref. egyház szertartás szerint tartandó rövid ima után, a czeled-utcai sírkertben fognak örök nyugalomra tetetni. Mely vegtisziességetekre rokonainkat, barátainkat s ismerőseinket bannatos szívvvel meghívjuk. Debreczen, 1888 Augustus 24-én. Kondor Lajos és neje Mikecz Julianna mint szülők; Kálmán, Bela, Emma, Erzebet és Pal mint testvérek.

Nepesedési mozgalom Aug. hó 12-től 18-ig terjedő heten született Debreczenben: ref. vallású 18 fiu, 17 leány, r. kath 4 fiu, 3 leány, ev. 1 fiu, összesen 43 gyermek. Meghalt ugyanez idő alatt 52 egyén, az apadag s tehát = 9. Az elhunytak közt egy évben aluli gyermek 34 van: * Vasuti mizeriánkról közelebb tüzetesebb cz. kket közlünk. Hogy illusztrálja az azzsiai állapotot egy kis irrot felsőhajtás, a melyt ma reggel kapunk levelező lapon. Így hangzik a megható iratka: „Miskolcz, vasuti indóház, éjfel 1 ora 57 perc. Az indóházban Debreczen város főorvosának neje, Legányi Gyula, neje, Torók József és kedves unokája, Veesey Viktor, Tamassy Geza, Duha Bannat elmekednek a vasuti ősszelöttes felől! — De hat nem tudják a felszerolt urnók és urnak, hogy a magyar almpolgár — Cordeliaként — „halgat és — fizet!“

Eldőleptetések. A királyi születésnapja évfordulója alkalmával a mi honvédtiszt ismerőseink közül kinevezettek a gyalogság teltleges állományában főhadnagyokká: Grünwald Lajos és Nemeth Bela 3. gyalogfőhadnádorrali teltleges állományu hadnadyok; a gyalogság szabadságot állományában Marton Imre főhadnady 2 od osztályu századossá. A lovasság hadnadyokká: nemes Jarmy Elemer és magyar-szogyényi Szogyényi Lajos hadapród tuzselyteltesek a 2. huszárezredben.

Nagy reform! A városnaza folyosót vadonutaj... kópóladakkal látták el. — Ugyesbajos dolgokbaun fent jártak ma a városnázánál Sz. L—n és K. J—s ismeretes városatyák s K. J. ama bizonyos ladakra mutatva, így szolt Sz.-hez: „Talán célzás akar ez lenni?“

s össze vagdalt katonákat lehetne látni a házak ablakaiban s az ajtókon; békés családi tüzhelyeken kelmelek fel; megtöltenek a csurok es gabonatarok beisejét; a böices gyermek s dajkaja közé állának; ott usznának a folyóban s keringenek a malom körül; megtöltenek a gyümölcsös kerteket s réteket a halott emberek iszonyu halmaizai. Anyyira megváltozott a csatart, hol anyyi ezren, meg ezren estek el.

Most még inkább megváltozott; mintegy száz év óta áll egy öreg kőház, csinos kis gyümölcsös közepén, feiftóval befutott előcsarnokkal; a hol egy derült ószi reggelen muzsika szo és vidim nevetés zaja hangzott; mialatt körülbelül félutczat paraszt asszony letrakon álla szedte az almát a fákról s vidám és természetes jelenet volt; a nap leány mesterkeletlenül és gondtalanul tánczolt szívük kicsapongó s zabolázatlan jó kedveben.

Ugy hiszem s az olvasó is, gondolom, egy velemenyen van velem, ha azt mondom, hogy sokkal jobbak volnának s kellemesebb tarsak lennének, ha a fitogtatás nem lenne a világon, mint a milyenké vagyunk. Élvezet volt nézni a két tánczoló leánykát. Nem nézte őket senki, csak az almaszedők. Ezek gyönyörködtek bennük s ő nekik tetszett ez, de mégis csak a maguk kedvteléseért tánczoltak; es az olvasó ép úgy nem segíthetett volna amazoknak a bannulásban, mint ő nekik a tánczban.

Hogyan tánczoltak! Nem mint a ballettánczosok. Epen nem. Sem mint bármely tanult tánczos. Legkevebbé sem Nem volt az sem négyes, sem menuet, sem egyéb efféle táncz Nem volt sem régi, sem új, sem angol, sem francia stíly az a

táncz; hanem ha lehetséges, hát tán kevéssé spanyol modoru volt, a mely, a mint nekem mondták, szabad es szabály nélküli összefüggésben van a jobb kezben csilingelő kis castagnette-tel.

A mint ok így tánczoltak a gyümölcsfák között s a ligetben fel s alá es forogtak egy más körül vidáman, arcz kifejezésükben szemlelhető érzelmek a napfényes jelenetben mind nagyobb s nagyobb körben terjedtek, mint vízben a hullámgyűrűk. Repkedő hajuk, lobogó szoknyájuk, a ruganyos fü lábaik aliat, a galyak, melyek ropogtak a reggeli levegőben — a szállongó levelek s a lágyan zöld talajon tarkálló arnyékaik, — a baizsanos levegő, mely végig lengett a tájon s csendesen mozgatta a távoli szélmalomokat — minden de minden a két leány körül — még az emberek és a szántó fogatok, melyek a szemhatár szélen mozogtak, s úgy látszottak a tiszta levegőben, mintha a világ végén állának, tánczolni látszottak.

Végre a fiatalabb nővér libegve es vídám kaczaga egy löczára vetette magát. A másik közel hozzá egy fához támaszkodott. A A zene, egy hárfá es hegedű is megszűnt egy trillával, mintha dicsekednék, hogy nem faradt el; ámbár meg kell vallani, annyira lépést tartott a tánczcal s oly egyöntetűen haladt vele, hogy tán egy félperczel sem tartott tovább. Az alma szedők a tetszés moráját hallatták s újra szorgalmasan kezdtek dolgozni, mint a mehek.

Annál is inkább, mert egy öreg ur, a ki nem volt más, mint Doctor Jeddler — ezen dolog az ő kertjében történt s a két tánczos az ő leánya volt — közeledett feléjük gyorsan, megtudni, hogy mi történt s hogy ki a manó játszik az ő birtokán reggeli előtt zenét.

Folyt. 20v.)

— A k a r... tyánk... c s a... m i e z e n... * Az... emléklapot... zett példány... Magya... a nemzetek... Mint i... közös hazáj... A haza... gyar haza... A nem... magyar nem... Örköd... nemzet egys... jelvénye fele... tetele... Turin... Ha az... teni!... Ha az... találni!... Valahá... hadstett... közmvéldő... * A föl... nitók követk... József I. osz... P a t a k y S... Mihály IV. o... ügyelő a con... o. b. szakasz... * Öngy... nyilutczai, k... sorsu özvegy... öngyilkosságo... eljött az idő... * Teme... tanácselnök... részvét közt... kir. kuria Bu... an jelen volt... Papp Károly... Daruvary Ala... Jozsef itelötá... főügyész, a b... rai testületile... Lipót, Szlob... Osztrorszyk... riai, — Kálla... Bertalan, Hav... uyes Miklós, Kistfaludy Imr... Szilva Geza... valamint a ki... mélyzete vala... Szamos koszo... bek között a... kir. kuriaé. A... kertben helye... raira! * Duhaj... sárándi, Aliga... Imre es Kiss... vassz Imre ne... minden ok né... miatt 20 nap... A bűntényi ve... tott meg s a... évi, Kiss Lajo... börtönre itelt... az ügyész me... sott ficzkó t... szék kapuja... vádiót es a t... verekedés tán... összehozza... * Tiszte... kosai, a kik... hiva: ma d... Kassay Farkas... tisztikarnak... szorgalmat, ki... — mint mond... kir. apostoli... Tápio-Szele k... * A ki n... törvényeztek... ezer változat... volt az a czir... a törvényész... mestere is... első szolgálati... ki is tört a b... kor pálinkát... gyujtogató is... tekok hiányáb... lije az volt, i... holdvilágos éj... fergett s a kü... nól ajtaja he... s egy pár hízó... készult hajtan... a hizóknek né... es rőfogni ke... mendá nem sz... csak megforg... kapott sérülés... hogy sódorabó... Miska, akár a... — Pedig Vere... zárva a lopási... nagy volt, hog... * Nem o... aliani udvaronc... foglyoket.

